

[Ib Thyregod.]

Det andet ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Lund Jensen nævnede, er ændringsforslag nr. 13, som vi har stillet vedrørende lovforslagets nr. 15. Vi har kun ment at kunne godkende en bygge- linje fra søer og vandløb på 100 meter. Det vil naturligvis altid være en skønssag, hvor grænsen skal trækkes, men den fore- slåede bygge- linje svarer til strandbygge- linjen, og muligheden for yderligere fred- ninger, hvor dette er påkrævet, står jo åben.

Med hensyn til vejene har vi ikke kunnet godkende flertallets forslag om en bygge- linje på 100 m. En sådan almindelig bygge- linje må virke urimelig også under hensyn til, at bestemmelsen omfatter ikke alene alle landeveje, men også alle større biveje, der står for optagelse som landeveje, d. v. s. ca. 16 000 km veje i alt. Det synspunkt, der taler for at frilægge vejene for byggeri, kan i hvert tilfælde ikke føre så vidt, at der i al almindelighed bliver tale om, at en sådan almindelig bestemmelse indføres. Jeg kan nævne, at naturfredningsrådet har været inde på, at man ikke i almindelighed kunne sige, at 100 m-grænsen var den rigtige.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget og i de andre ændringsforslag har vi kunnet til- træde, og vi hilser således med tilfredshed, at statens andel i fredningserstatningerne nu er ansat til $\frac{3}{4}$ mod $\frac{1}{2}$ i det oprindelige forslag.

Der er endvidere enighed om, at en række spørgsmål ikke har kunnet færdigbehandles af udvalget, og at naturfredningsloven der- for efter en kommissionsbehandling på ny skal optages til revision.

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne et enkelt forhold, som jeg mener bør tages op af kommissionen. Efter naturfrednings- lovens § 5 består de taksationskommissioner, som fastsætter erstatninger efter loven, af 3 mænd, hvoraf 2 beskikkes af statsmini- steren og 1 af de kommunale myndigheder. Alle medlemmer af denne kommission er således udpeget af de myndigheder, der skal udrede erstatningerne. Også i andre eks- propriationslove er taksationskommissionen sammensat på lignende måde. Vi mener, der bør ske en ændring heri, eventuelt i forbin- delse med det almindelige lovforslag om ekspropriation, som den højtærede trafik-

minister har bebudet skulle komme i nær fremtid.

Lad mig endelig fremdrage statsskovene, ligesom det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen gjorde ved første behandling. Det er dog naturligt, at staten, der her gri- ber ind over for andre ud fra hensynet til befolkningens rekreative behov, gør ind- rømmelser på sine egne områder og åbner disse skove for befolkningen. I denne for- bindelse bør også nævnes statens og komm- unernes parker. Hvorfor skal der her føres en omfattende fredningsprocedure mod stat og kommune for at forhindre yderligere byggeri i vore parker, byernes grønne områder, deres åndehuller? Jeg appellerer til den højtærede statsminister om, om muligt mellem anden og tredje behandling, at se på dette spørgsmål og eventuelt formulere et forslag, hvorefter disse parker umiddel- bart betragtes som fredede fremover. Jeg tænker også på statens undertiden hård- hændede byggeri i følsomme bymiljøer som på Slotsholmen, hvor ganske vist en vis reduktion er sket, og det projekterede højhus ved Østerport. Jeg håber også her på en indsats af den højtærede stats- minister.

Der er i alle befolkningsgrupper stor sym- pati for naturfredning, og det er derfor yderst beklageligt, at der ikke har kunnet opnås fuld enighed om dette lovforslag. Det skyldes imidlertid i særlig grad, at lov- forslaget i sig indeholder bestemmelser, der i realiteten ikke hører hjemme i natur- fredningsloven, men i byplan- og bygge- zone Lovgivningen, og at man således gen- nem lovforslaget vil gennemføre en række bestemmelser, der reelt ikke har noget med naturfredning at gøre, men dog fremsættes i naturfredningens klædebon. Jeg håber imidlertid, ligesom det ærede medlem hr. Lund Jensen, at der mellem anden og tredje behandling, under den yderligere udvalgs- behandling, som skal finde sted, vil kunne finde sådanne saglige forhandlinger sted, at vi vil kunne enes om en naturfrednings- lov. Det anser jeg også for det rigtigste ud fra alle synspunkter.

Thestrup: Jeg beklager, at det er gået således, at der ikke er opnået enighed om forslaget til lov om ændring i lov om natur- fredning. Vi var i udvalget af den anskuelse,